

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Lars P. Jensen): Som det fremgår af den afgivne betænkning, har udvalget holdt 4 møder og har i disse møder stillet en del spørgsmål, 14, til ministeren, som ministeren dels har besvaret skriftligt og dels i udvalget uddybet nærmere. Der er, som det ligeledes fremgår af betænkningen, fremsendt nogle skrivelser fra forskellige organisationer, som hver for sig har givet udtryk for deres syn på en revision af vareforsyningsloven, og Butikshandelens Fællesråd har for sit vedkommende tilkendegivet, at det ønsker sig repræsenteret i ankenævnet.

Det fremgår også af betænkningen, at der i udvalget er opstået tvivl om fortolkningen af en af lovens paragraffer, nemlig § 10, stk. 4. Der står i denne paragraf, at hvis en næringsdrivende fratages en hidtil bestående adgang til at deltage i indførsel eller udførsel, kan han indbringe sagen for Sø- og Handelsretten.

Der har været tilfælde, hvor det har drejet sig ikke om een, men om flere næringsdrivende, og dér har ministeren givet udtryk for, at det var ikke administrationens opfattelse, at fordi det drejede sig om et par eller flere næringsdrivende, skulle de dermed fratages denne ret til at indanke sagen for Sø- og Handelsretten. For at bringe lovforslaget i overensstemmelse med ministerens opfattelse og den gældende administration er man enedes om at stille et ændringsforslag, således at der i lovens § 10, stk. 4, kommer til at stå, at: en enkelt eller flere næringsdrivende kan indbringe deres sag for Sø- og Handelsretten.

Et flertal indenfor udvalget er af den opfattelse, at loven er brugbar, og at tiden ikke er inde til at ændre den. Flertallet mener, at den praksis, der har været gældende i en årrække, også kan gælde fremover, idet der i lovens § 5, stk. 2, står, at nye rationeringer, produktionsreguleringer o. lign. kun kan gennemføres med tilslutning fra vareforsyningsudvalget. Endvidere står der i § 15, at forsåvidt foranstaltninger af vidtræk-

kende karakter kun kan gennemføres ved lov, har et flertal indenfor vareforsyningsudvalget ret til at pålægge ministeren at gennemføre disse foranstaltninger ved lov. Og da ministrene, ikke alene den højtærede handelsminister, men også de øvrige ministre, som har bemyndigelser i henhold til denne lov, jo rådfører sig med vareforsyningsudvalget — således som det også er sket, da den højtærede handelsminister ændrede dollarpræmieringsordningen med hensyn til bilimporten, og da den højtærede boligminister ændrede ved materialebevilningerne — mener flertallet, at folkettinget som sådant er dækket i så henseende. Da udvalget ligeledes kan afæske ministeren oplysninger vedrørende alt om lovens administration — det gælder dels frilisterne og de internationale forhandlinger om disses udvidelse og dels med hensyn til den bundne liste, hvordan denne administreres — og da udvalget ligeledes kan få oplysninger om, hvilke bevillingsudstedelser man agter at give i tiden fremefter, kan flertallet, socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget, tilråde, at loven forlænges for 1 år med den ændring, som flertallet, og også mindretallet, går ind for i lovens § 10, stk. 4.

Derimod har et mindretal bestående af venstres og de konservatives medlemmer i udvalget en videregående opfattelse og har ud fra denne opfattelse stillet to underændringsforslag. Jeg skal ikke komme ind på en omtale af disse underændringsforslag, idet jeg går ud fra, at mindretallets ordførere nærmere vil motivere dem, men kun sige, at flertallet ikke kan tiltræde disse ændringer, men som sagt foreslår loven forlænget for 1 år alene med den omtalte ændring i § 10, stk. 4, som altså hele udvalget har tiltrådt.

Anker Lau: Jeg beklager, at det ikke er lykkedes os i udvalget at finde frem til enighed om at fortsætte afviklingen af denne såkaldt midlertidige lov, som jeg — således som jeg også sagde ved første behandling — efterhånden opfatter som noget af det mest sejglivede, vi har med at gøre herinde. Det er jo imidlertid samtidig en meget betydningsfuld lov, og for at bedømme hele baggrunden for den har vi i udvalget stillet en lang række spørgsmål vedrørende resul-